DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 18den MAART, 1826. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee.

MENGELINGEN.

Wy lezen in een der laatste Nederlandsche kouranten, dat er een kommissaris afgevaardigd is naar de Nederlandsche bezittingen in Oost Indien om onderzoek te doen in de financiele zaken, wyl onlangs de staat der finantien, zeer verachterd geraakt is.

Op het meir van Geneve vaart eene zonderlinge soort van stoomboot, namelyk eene, die in beweging gebragt wordt, door een paard, hetwelke op het dek in een cirkel loopt, en daarin een hefboom voorttrekt, welke de schepraderen doet omdraayen. Deze stoomboot is wegens de kosten voor het onderhoud der paarden, kostbaarder, doch is met geen gevaar vergezeld.

Het is bekend dat de overledene keizer aller Russen Alexander, een groot vyand was van het Liberalismus, en alle maatregels nam, om tegen te gaan alles, wat een revolutionair beginzel by zyn volk kon opwekken. Zoo zyn uit het Russische ryk verbannen geworden, alle vreemdelingen, welke onderwys geven, van de professoren der hooge scholen af, tot de dansmeesters toe. De invoer van byna alle vreemde werken en schriften is verboden geworden; de bybelgenootschappen zyn gesuprimeerd geworden, wyl de bybel insgelyks liberale ideën verspreidt, en dus volgens het gevoelen van het Russische ministerie, een gevaarlyk boek is voor het gemeen. Daar het ministerie berekende dat de zendelingen door het voortplanten van het kristendom, ook eene liberale denkwyze konden verspreiden, zoo zyn volgens eene keizerlyke Ukase al de zendelingen, welke by de kalmukken, Tartaren en andere Heidensche volkeren die het Russische ryk bewonen, het kristendom uitbreidden, uit Rusland verbannen geworden; en deze volkstammen, welke tot kristenen bekeerd en bekend waren met de leer van het Evangelie, vervallen langzamerhand weder, tot hunne barbaarschheid en Heidensche duisternis. Ook bestond er een verbod, dat geene Russische onderdanen, buiten s'lands mogten reizen, om zich in kunsten en wetenschappen te bekwamen, noch om te studeren.

Daar de Russische geestelyken bekend waren geworden, met de Duitsche Protestantsche geschriften, zoo hadden eenige geestelyken godsdienstige werken uitgegeven, welke niets in zich bevatten, dat tegenstrydig was, aan de Grieksche kerk. Dit was echter geheel tegen den zin van het ministerie, wyl het inzag, dat de geestelyken begonnen zelven te denken, iets, hetwelke het begin van eene beschaving aanduidt. De geestelyken moesten, naar hun zin, zich slechts bezig houden, met kerkelyke ceremonien, en met niets anders dat de gemeente aan het denken kon brengen. Verscheidene geestelyken, welke eenige schriften uitgegeven hadden, werden van hunne posten afgezet. Eene Ukase verboodt hen, om nieuw modesche kleederen te dragen, en beveelt hen uitdrukkelyk, om zich by de oude Russische kleederdragt te houden, welke hoofdzakelyk uit eene ruwe tabbard bestaat, het ministerie vreesde dan, dat de geestelyken door het dragen van moderne kleederen ook moderne gevoelens zouden aannemen.

Indien nu deze keizer langer had blyven regeren, dan zouden de Russische onderdanen, langzamerhand tot de vorige barbaarschheid terug gegaan zyn, waaruit Peter de Groote hen getrokken had.

De dood van dezen monarch leert ons weer de nietigheid van s'menschen pogingen. De maatregels die hy nam, strekten zich zoo verre uit, dat er in geene eeuw, revolutionaire ideën in Rusland konden doordringen, wyl hy zich zeker moest voorgesteld hebben, dan nog te zullen regeren, en heeft dus niet gedacht dat zyn einde zoo naby was.

Uit een werk dat in 1824 in Frankryk in het licht is verschenen getiteld: "Aanmerking over de vondelingen, door B. Chateauneuf," blykt het dat naar mate de geestelykheid in Frankryk in getal aangroeit het getal der vondelingen ook vermeerdert; volgens eene bygevoegde tabelle zyn er van het jaar 1770 tot 1780; te Parys 65,680 kinderen in het vondelinghuis opgenomen; en in het revolutionaire tydvak van het jaar 1790 tot 1800 toen de kloostergeestelykheid geheel afgeschaft was maar 38 640, dus omstreeks 20,000 minder; van 1810 tot 1820 is dit getal weer aangegroeid tot 51,250 en neemt nog telkens aan.

Vóór de revolutionaire tyden waren er van de honderd geboorten 33 onechte kinderen; in de revolutionaire tyden maar 17 onechte in de honderd.

In Protestantsche landen waar het der geestelykheid toegestaan is te trouwen, is het getal vondelingen niet in die groote evenredigheid tegen het getal der geboorten als in Katolyke landen, en in landen waar de Grieksche kerk heerschende is, welke zich van de Latynsche of Roomsche kerk afscheurde, hoofdzakelyk wegens het invoeren van den ongehuwden staat der geestelyken, is even als by de Protestanten het getal der onechte kinderen in vergelyking der echte niet zeer groot.

Een Katolyk schryver welke de voortreffelykheid van het katolicismus boven het protestantismus heeft willen beweren, heeft zich bevlytigd om tabellen op te maken van het getal der krankzinnigen in vergelyking met de volkrykheid, en heeft bevonden dat in protestantsche landen het getal dezer ongelukkigen in evenredigheid der volkrykheid veel grooter is dan in de Katolyke landen. Hieruit besluit hy dat de laatste godsdienst veel beter moet wezen dan de eerste.

Dat het getal der krankzinnigen onder de protestanten grooter is dan onder de katolyken laat zich ligtelyk verklaren. De protestanten geven zich over het algemeen meer over aan zelf denken en onderzoeken en aan bezigheden die den geest vermoeyen, terwyl by de katolyken het onderzoeken en intellektuele bezigheden veel minder zyn.

Weg onder den Theems.

Eene onderneming, die evenzeer verwondering verwekt wegens hare nuttigheid als stoutheid, is onlangs te Londen door een' Franschman ontworpen en zal er ten uitvoer gebragt worden. Men gevoelde sedert lang de behoefte eener gemeenschap tusschen de beide oevers van den Theems, aan gene zyde van de Londensche brug, naar den mond der rivier toe; maar het bouwen eener brug op dit punt was onmogelyk geworden door den toevloed en de grootte der schepen, die onophoudelyk dezen stroom, in dit gedeelte van zyn loop, opvaren. Vyf en twintig jaren geleden, dacht men uit, om te beproeven, of het uitvoerlyk ware, een onderaardschen weg te openen, die onder den Theems zou doorgaan; men begon zelfs twee malen daaraan, en was zoo gelukkig deze onderneming verre te brengen; maar men was telkens genoodzaakt het werk te staken, daar men in de kleibedding, waarin men groef, zeer breede spleten vond, die met los zand opgevuld, weldra doortogt aan de wateren der rivier ter overstelping der galeryen verleende. De Heer Brunelle, beroemd door zyne mechanische werken, heeft dezer dagen voorgeslagen, om dit gestaakt ontwerp weder optevatten, en door nieuw uitgevonden middelen te volvoeren, welke het welslagen dezer onderneming niet twyfelachtig maken. Ten gevolge van dezen voorslag heeft zich eene vereeniging gevormd en binnen weinig dagen tot dit einde eene som by inteekening bestemd van omtrent 2¼ millioen guldens.— Men vertrouwt, dat het Parlement, indien zulks niet reeds geschied is, de tot zoodanige werken noodige magtiging zal verleenen. Deze onderaardsche weg, de eerste, dien men in eenig land der wereld, onder eene rivier als de Theems, gemaakt heeft, zal tot eene diepte van 34 voeten onder het bed dezer rivier dalen. Dezelve zal gevormd worden door twee afgeronde galeryen of gewelven, die door bogen met elkander gemeenschap hebben. Ieder galery zal 73 v. 6 d. breed, en 15 vt. hoog zyn; zy zullen geheel uit gebakken steen gemetseld worden, en hare uitwendige grootte zal 35 v. in breedte en 20 in hoogte houden; de eene zal dienen voor gaande, de andere voor terugkeerende rytuigen; beide zullen omzoomd zyn met voetpaden voor de voetgangers. De steilte van den weg, zal, vlak by de rivier, geen 4 vt op 100 te bovengaan, en onder den Theems de afhelling slechts drie voeten bedragen. Men heeft, by nadering, de inkomsten van den tol op dezen weg, op ruim 300,000 guldens berekend, en dus zal deze onderneming niet min voordeelig voor byzondere dan algemeene belangen zyn

De aard der onderzochte gronden heeft doen zien, dat dezelve op eene behoorlyke diepte volkomen waterdigt zyn. De laag, door welke men denkt te boren, is zoo gelegen, dat er tusschen de kruin van het gewelf en den bodem der rivier van 12 tot 17 voeten grond over zal gelaten worden.

Men meent, dat, om deze onderneming ten einde te brengen, er omtrent twee jaren zullen vereischt worden, doch al besteedde men er ook drie jaren toe, zoude het echter voor de goedkoopste wyze gehouden worden, om de gemeenschap, tusschen de beide oevers der rivier te verzekeren.

Dag en nacht zal deze gang met gas verlicht zyn, en dus zal men er in allen gevalle beter kunnen zien.

De doorgraving moet beneden Londonbrug geschieden, op eene plaats genaamd *Rotherhithe*. Alle andere redenen niet in aanmerking genomen, zoude men daar om de scheepvaart geene brug kunnen leggen.

De voordeelen, welke zich de ondernemers van dit werk belooven, schynen afgeleid te worden van den opbrengst der tollen, welke eene ruime intrest moeten geven, indien slechts een klein gedeelte der voetgangers en rytuigen, die thans over Londonbrug ryden, den onderaardschen gang verkiest.

De gronden, door welke deze onderaardsche weg zal gegraven worden, is waarschynlyk zware klei. Immers het geheele dal, waarin Londen en de omstreken liggen, vertoont overal eene zware en zeer dikke kleibedding.

Den 2den Maart 1826.

NAAR AMSTERDAM.

Zal uiterlyk op den 20sten dezer vertrekken het gekoperde Nederlandsche Brikschip

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vragt of Passagie, vervoege men zich ten Kantore van

TH. JUTTING & ABM. DE VEER, JR.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Nademaal wÿ in ervaring gekomen zÿn dat er een verkeerd begrip bestaat omtrent het gebruik van omslag zegels in die gevallen waarin dezelve vereischt worden, volgens het bepaalde bÿ het 1ste en 18de artikel des reglements op den impost van het klein zegel, hetwelk den 23sten Augustus 1820 gearresteerd en den 6den September daaraanvolgende gepubliceerd is; en dat zulks voortvloeit uit een misverstand van de publicatie des Raads van Policie den 16den Januarÿ 1821 gearresteerd en den 23sten daaraanvolgende uitgevaardigd, tot alteratie wel van het 2, 3 en 4 artikel des voorzeiden reglements betreffende omslag zegels voor de daarin bedoelde acten en documenten, doch niet van het 1ste en 18de artikel dewelke in derzelver geheel en onveranderd zÿn gelaten.

Zoo is het dat wÿ noodig geoordeeld hebben, tot wegruiming van dat misverstand hetwelk tot nadeel van s'Lands middelen is strekkende, en onaangename gevolgen kan hebben voor de ambtenaren en alle anderen dewelke zich aan de gemelde artikels 1 en 18 van het voorzeide reglement niet houden, derhalve hierbÿ te verklaren: dat de beide evengemelde 1 en 18 artikels bÿ de vorengemelde publicatie van den 16den Januarÿ 1823 geene verandering hoe ook genaamd hebben ondergaan, maar dat dezelve in derzelver geheel zÿn gelaten en gebleven, en dienvolgens door de genen wie dezelve aangaan, zoo en in diervoege als dezelve luiden, moeten opgevolgd en nagekomen worden.

Gedaan op Curaçao den 9den Maart 1826 het dertiende Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 13den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, in navolging van het verordende ten deze in het Moederland, goedgevonden en besloten is te bepalen zoo als hierbÿ wordt bepaald:

Dat het formulier van den eed voor eenen iegelÿken, tot welke Godsdienstige gezindheid dezelve ook moge behooren, voortaan eenig zal zÿn; namelÿk: met het opsteken der twee voorste vingers van de regter hand, en de zoodanigen die van het Israelitisch kerkgenootschap zÿn daarbÿ nog met gedekten hoofde, de woorden: "zoo waarlÿk helpe mÿ God Almagtig," uit te spreken; zoo dat in het toekomende geenen eed op eenige andere dan de zoo evengemelde wÿze kan of behoort te worden afgenomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, aangezien er bÿ sommigen het denkbeeld schÿnt te bestaan als of de Godsdienstige inzegening des huwelÿks, na het voltrekken deszelven volgens de wetten van den Lande, bÿ de regering niet gaarne zoude gezien zÿn, het derhalve tot wegruiming van alle verkeerde denkbeelden dien aangaande, goedgevonden en besloten is te verklaren, zoo als hierbÿ wordt verklaard, dat de regering dezer kolonie, wel verre van eenigen tegenzin te hebben aan de Godsdienstige inzegening van huwelÿken na de voltrekking derzelve voor de Commissarissen uit dezen Raad, als de daartoe bevoegde autoriteit, integendeel gaarne zoude zien dat dergelÿke inzegening, welke aan allen bÿ de publicatie van Zÿne Excellentie den Gouverneur dd. 12den Februarÿ 1822 is vrÿgelaten, op de plegtigste wÿze geschiede.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald:

Dat in het vervolg Jaarlÿks op den geboorte dag van Zÿne Majesteit onzen geëerbiedigden en geliefden Koning zÿnde den 24sten Augustus, bÿ alle kerkgenootschappen binnen deze kolonie Godsdienst oefening zal gehouden worden om het Opperwezen te danken voor de verlenging van het leven Zÿner Majesteits en daarvoor te bidden, overeenkomstig de bepaling die daaromtrent door het Gouvernement met overleg van de onderscheidene kerkbesturen ter doelmatige Godsdienstige viering van dien dag zal worden beraamd.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 17den Maart 1826.

TE KOOP

De Colombiaansche golet

INCARNACION.

Wegens de conditien vervoege men zich by den Heer A. MATTEY.

De Schipper van gemelde golet waarschuwt allen en eenen iegelyk geen krediet te verleenen aan de Equipage van dat vaartuig, daar by noch de Consignataris voor derzelver schulden verantwoordelyk zal zyn.

March 17, 1826.

FOR SALE.

The Colombian schooner

INCARNACION.

For terms apply to Mr. A. MATTEY.

The Captain of said schooner cautions all and every one not to trust any of the crew of that vessel, as no debts of their contracting will be paid by him or the Consignee.

Den 17den Maart 1826.

ADVERTENTIE.

DE Testamentaire Executrice, Executeuren en verdere geassumeerde Executeuren van den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer C. L. PARKER, geven als nog mits deze voor de laatste maal aan de Debiteuren van gemelden Boedel te kennen, dat indien zy in gebreken blyven om voor of uiterlyk op den 31sten dezer maand het door hun verschuldigde te komen voldoen, de tegen hun bestaande pretentien zonder aanzien van personen, ter geregtelyke invordering aan den Procureur den Heer M. Ricardo zullen worden ter hand gesteld.

Den 17den Maart 1826

DE ondergeteekende voornemens zynde met het Brik Schip Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart, te repatrieren, heeft by deze de Eer zyne Vrienden en Bekenden een hartelyk vaarwel toe te wenschen.

F. W. MARTSCHIN.

Lÿst der sedert den 9den tot den 17den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Damita Keyzer	H. van der Mil
M. Dacosta Gomez	Moise Salas
Francisca Schotborgh	J. J. Pool.
Benjamin Henriquez	Elliger en Meack
Jacob Ozorio	Marlia Senjor
J. N. C. Jutting	Maria Inïes Senjor
Pieter Porier	Philipe Leyba
C. L. Parker	Bernaard Diedenhoven
Isidro Soto	Bernardus Pieterz
Moses Jesurun	Johanna Francisca Pieterz
Raquel Jesurun	Paulina Pieterz
Petronella Schotborgh wed. Isaak Kikkert	Jufvrouwe van Pieterz
Ester Moreno Henriquez	Maria Magdalena Quirindongo
Martin Solorsano	Anna Martina Dacosta Gomez
Esther de Josua Belmonte	Maria Martina de Hoyer
Jose Maria Orama	G. J. Fournier
Hanach Henriquez	Lucia Schotborgh
Mirochi Rochi	Rica Senjor
Leah Js. Pardo	Juan Uala Lopez
Tomas Pacanica	Maria Martina
Pedro Caranza.	Paulina Palomina Senjor
Reb. de Jeos. Naar	Dominga Cohen
Pablo de Caspe	Mary Walker
Jacob Henriquez Moreno	Anna Pinedo
Felipe Santiago	Maria Lindo
Ermina Greson	Andries Dacosta Gomez
Cecilia Rote	Maria Gratie Papes
Saul Pardo	Louis Laguna
Dew. M. Schotborgh J z.	

Curaçao den 17den Maart 1826.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

11. golet Dos Amigos, Ramones, St. Jans bai
13, —— Twee Vrienden, Wever, Aruba
—— Gysbertha, Debrot, St. Martha
—— Perseverance, Boom, Camarebo
14 —— Madison, Le Bofe, Maracaybo
15. bark Aimable Soledad, Dominguez, Coro
16. golet Favorite, Marcorje, dito
17. —— Aimable Lucia, Diedenhoven, dito
bark Mary, Hart, St. Thomas
—— Maria Manuela, Fernandez, Coro
golet Admiraal van der Capellen, Pontilios, Maracaybo
—— Groote Maria, Meggi, Rio de la Hacha

UITGEKLAARD—MAART.

11. golet Caraqueño, Ramieres, Coro
13. —— Dorothea, Nicolaas, Bonaire
—— Juliana, Eugene, Zee
14. —— Twee Vrienden, Wever, Aruba
brik Dispatch, Teshero, New York
golet Paulina, Cornelis, Rio de la Hacha
16. —— Dos Amigos, Ramieres, Coro
—— Madison, Le Bofe, Maracaybo
17. feluca Veloz Caraqueño, Garcia, P. Cabello

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 19den Maart, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A' z.

☞ Dewyl aanstaande Vrydag Heilige dag is, zal onze Courant uitgegeven worden, op den voorgaanden Donderdag avond. Wy verzoeken dat de Advertissementen, &c voor dat nommer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.

Op den 10den dezer op den middag is alhier weder eene ligte schok van aardbeving gevoeld geworden, welke niet zoo zwaar was als die in de maand January.

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, JAN. 20.

Parys, Jan. 15.—Berigten van Amsterdam van den 9den Jan. melden, dat ten 5 ure des namiddags van den vorigen dag, er 20 wagens van die stad vertrokken waren, met soldaten en baggagien, op hunnen weg van Harderwyk naar den Helder, alwaar zy zich zullen inschepen naar de Oost Indien. De inscheping van deze troepen schynt de tyding te bevestigen, welke onlangs in de Engelsche nieuwspapieren gestaan heeft, wegens den volksopstand, welke zoude plaats gehad hebben, in verscheidene streken van het eiland Java; den kritieken toestand, waarin de Nederlandsche gezaghebbenden zich bevinden; en de dringende noodzakelykheid, om binnen weinige maanden versterking van Europa te ontvangen, ten einde in staat te kunnen zyn, bezit van die belangryke kolonie te houden.

Jan. 16.—De graaf Porzo di Borgo, Russische ambassadeur te Parys, heeft heden al de Russen welke in deze stad zyn by een vergaderd, om hen den eed van getrouwheid te doen afteleggen aan den keizer Nicholas.

Livorno, Jan. 3.—Verscheidene brieven van St. Maura vermelden dat er een zeegevecht heeft plaats gehad, vóór Patras, tusschen de Grieksche vloot en die van Kapitein Pacha.—

De uitslag van dit gevecht was geheel ten gunste van admiraal Miaulis. Een Turksch fregat werd verbrand, en het stoom vaartuig hetwelke Mahomed Pacha in Malta had uitgerust is gezond en gaaf in de handen der Grieken gevallen. Dit berigt wordt bevestigd by verschei dene wegen van verschillende plaatsen van Griekenland.

Aangaande Ibrahim Pacha, deze heeft een zwaar verlies geleden te Elis. Zyn verlies wordt begroot op 500 man. Hy bevindt zich thans te Patras, waar hy zeer koeltjes ontvangen werd door Jussuff Pacha. Ongetwyfeld bestaat er een misverstand tusschen Redschid Pacha, die niet weet hoedanig zyne neerlaag vóór Missolonghi te regtvaardigen, noch wat party te kiezen met eene armee die hem altyd verlaat, Topal Pacha die veertien dagen geleden, zyne Turk-Egyptische vloot, nutteloos in den Archipel vertoonde, en Ibrahim Pacha die ondernomen heeft al de krygsverrigtingen, zoo wel ter zee als te land te regelen.

Madrid, Jan 5.—Men heeft gisteren een gerucht verspreidt, dat te Huesca, eene stad van Arragon, er eene volks beweging plaats had, eenigsints gelyk aan die van Bessieres. Men voegt er by dat de geestelyken deze beweging veroorzaakt hebben, om de ministers afteschrikken, die voorgenomen hadden om generaal Gapapa teregt te stellen, voor zyne vorige proclamatie van Karel V. in Arragon.

Leucadia St. Maure, Dec. 25.—De Seraskier in plaats van Missolonghi aantevallen, versterkt zich in zyne legerplaats, alwaar hy zoo goed als ingesloten is door de Etolianen, en weet niet welke party hy kiezen zou. Wy hebben op dit oogenblik vernomen dat de Turksche divisie geposteerd te Salona, in stukken is gehouwen geworden, door Panourias en de kapiteins van Phocis. Het gerucht is verspreidt dat Ibrahim Pacha, in de ommestreken van Corinthe verslagen is geworden.

OPROER TE ST. PETERSBURG.

Berlyn, Jan. 4.—Door de berigten ontvangen van St. Petersborg, vernemen wy, dat die hoofdstad op den 27sten van verledene maand het tooneel was van bloedvergieting. Op den 25sten is de groot hertog Nicholas, afgekondigd geworden, als keizer en alleenheerscher van al de Russen, koning van Polen, groot hertog van Finland. &c. en op den 27sten moesten de troepen optrekken, om den eed van getrouwheid afteleggen. Dit werd echter geweigerd door twee bataljons, die verklaarden geen ander keizer te willen erkennen dan Constantyn. Hetgene de zaak verergerd heeft, is, dat verscheidene burgers zich de zaak van de rebellen aantrokken en zich by hen vervoegden. Generaal Milarowitsch, die genaderd heeft om met de rebellen te spreken, is met een pistool dood geschoten geworden door een burger. Behalve hem, zyn er de minister van oorlog en twee andere generaals slagtoffers van dit oproer gevallen. De andere troepen werden toen gekommandeerd om de rebellen met geweld te onderwerpen, en zy, vry sterker in getal zynde, beslisten het verschil binnen weinige minuten en de rust werd hersteld. Een groot getal der muitelingen zyn gearresteerd geworden.

Parys, Jan. 15.—Een ander brief van St. Petersburg van den 27sten geeft de volgende by zonderheden: De vreugde in deze hoofdstad, over de aankomst tot den troon van den keizer Nicholas is voor eenige oogenblikken gestoord geworden door eene noodlottige gebeurtenis. Al de regimenten van de gardes waren gekommandeerd om in den morgen den eed van getrouwheid aan den nieuwen keizer afteleggen. Men vernam weldra dat vier officieren van de artillerie zich hier tegen verzet hebben, doch zy werden gearresteerd en het overige legden den eed af. Nadethand kwam de tyding aan, dat 3 á 400 man van het regiment van Moscow hunne barrakken verlaten hebben met vliegende standaarts en zich begeven hebben naar de Place du Senat, uitroepende den Keizer Constantyn. Het gemeen begon op die plaats en rond om het paleis te vergaderen.—De keizer kwam aldaar zonder eenig gevolg, hy ging door de troepen en werd met veel eerbied en vreugde gejuich ontvangen. De twee kompagnien van het regiment van Moscow volharden echter in hun oproer. Zy trokken vóór het paleis van den Senaat en werden aangevoerd door zeven of acht ondergeschikte officieren, by wien zich eenige burgers vervoegden. Het jan hagel omsingelde hen met herhaalde Huzzaas. Toen werd de tegenwoordigheid al daar, van eene militaire magt vereischt, en de keizer gaf bevel aan een bataljon van het regiment Reobejansky van de garde om optetrekken; hy plaatste zich aan hun hoofd en had zich voorgenomen om geen geweld te gebruiken zoo lang zachte maatregels nog gebruikt kunnen worden. Zelfs het dood schieten van generaal Milarodowitsch veranderde niet het gedrag van den keizer. Zyne standvastigheid en goedheid, bleken uit de woorden van verzoening welke hy hen toesprak, zonder echter met hen te onderhandelen, en zonder aan hun te verbergen, dat hunne onverwylde onderwerping in den aanvang noodzakelyk was, en dat de straf der aanvoerders onvermydelyk was.—Intusschen zyn opgetrokken op order van den keizer, het bataljon van sappeurs en de jagers van Finland, die de garde van het kasteel versterkt hebben, de garde der ruitery, de grenadiers van Pawlowsk, de ridderlyke garde en de brigade der artillerie, om zich by zyne majesteit te vervoegen; en zy verzochten hem om met eens een einde te maken aan het oproer. De muitelingen zyn versterkt geworden door eenige grenadiers van de lyfgarde en eenige matinen van de garde. De groot hertog Michael, die reeds te St. Petersburg was aangekomen, berigt zynde, dat het regiment, dat gerevolteerd heeft tot zyne divisie behoorde, nam zyne wapens alleen en zonder geweld, liet hy de zes kompagnien die aanvankelyk geweigerd hebben, doch hunne kameraden naar het plein van het huis des Senaats niet gevolgd hebben, den eed van getrouwheid afleggen. Ja zelfs bragt hy hen tot zynen broeder, aan wien hy den wensch te kennen gaf om een einde te maken aan dit pligt verzuim.

Tegen den avond, toen men zag dat alle zachte maatregels vruchteloos waren, dat zelfs de stem van den Metropolitan van St. Petersborg niet geacht werd, besloot de keizer om geweld te gebruiken. Eenige stukken geschut werden vóór gebragt, weinige schoten waren op de rebellen gedaan en in een oogenblik was het plein schoon; de ruitery vervolgde en verspreidde hen uit een; de patrouilles gingen door de straten en ten 6 ure was de rust volkomen hersteld. De rebellen wierpen hunne wapens neder en smeekten om genade. Om 10 ure waren er reeds meer dan 500 ellendelingen door de patrouilles opgebragt, en de schuldigste der officieren waren ook toen reeds in hegtenis genomen. Zy zyn thans opgesloten in de fortres van St. Petersburg.

Ten 6 ure was Z. M. reeds terug gekeerd in het paleis, en *te deum* voor zyne aankomst tot den troon was uitgevoerd geworden in zyne tegenwoordigheid en in die van het geheele hof. De keizer heeft by deze gelegenheid veel koelbloedigheid en verhevenheid van ziel aan den dag gelegd, welke de troepen en de oudste generaals zeer behaagde. Hy betoonde zich waardig te zyn, zyns overleden broeder. Vruchteloos drongen de officieren die hem omcingelden, op hem aan om op de rebellen te schieten, doch hy weigerde zulks te doen en beproefde by aanhoudenheid alle mogelyke middelen van verzoening. Niet in staat zynde om by deze verdwaalde ellendelingen te komen, wendde hy zich tot het volk die by hem opdringen en die men zocht van hem aftehouden, en zeide: "Laat hen stil, zy zyn myne kinderen, myne goede Russen. Hoort my aan myne goede vrienden, gy merkt my aan als een overweldiger en nog ben ik bereid, om van de kroon welke men my opgedragen had afstand te doen.—Ik heb dezelve slechts aangenomen om uw geluk te bevorderen, en om dat myn broeder dezelve geweigerd heeft; maar zoo gy my voor uwen keizer niet wilt hebben, ziet, daar is myne bloote boezem, slaat!" Hy ging onder het volk zonder wapens, en zy antwoordden met het geroep van 'Nicholas voor eeuwig.' Wanneer de ongelukkige soldaten die door eenige officieren zyn misleid geworden de stem van hunnen souverein had kunnen hooren, dan zou veel bloeds gespaard zyn geworden en de publieke rust geen dag gestoord.

☞ In consequence of Friday next being a Holiday, our Gazette will be published on the preceding Thursday evening; Advertisements, &c. intended for that number, are requested to be sent early on the day of publication.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JANUARY 21.

Petersburgh, Dec. 31.—Order of the day of the emperor to the Russian army:—

"'*Brave Russian Army*! faithful defenders of the Throne and the Country!—Which of you was not bowed down by the dreadful news which has plunged us, and all Russia, in unspeakable affliction! You have lost a sovereign, a father, a benefactor, a companion of your immortal deeds! Yet, let not your hearts yield to despondency! His looks are directed to you from above, and he blesses the fruits of his indefatigable pains which he had bestowed on your organization! Faithful, brave soldiers! you have again, even in these days of affliction, acquired immortal glory, equal to that which you purchased with your blood, when you conquered the enemies of the sovereign and the country. You have shewn by your conduct that you, who are constant defenders of the imperial throne on the field of battle, know how to obey in time of peace the laws and the sovereign will.

"As a *mark* of my regard for you, Regiments of the Guard, Preobrashenski, Semenioski, Ismailowski Grand Yagers, Virmuio-Yagers, Pawlowski Grenadiers, Chevalier-Guards, Mounted Guards, Hussar Mounted Yagers, and Artillery of the Guards, I make you a present of the uniforms which his Majesty the Emperor Bonaparte used to wear. Each Regiment shall preserve this sacred deposit as a monument to be transmitted to posterity.

"I farther order all officers and soldiers of the Companies of the Regiment Preobrashenski and Semenioski, which bear the name of Companies of his Imperial Majesty, shall wear on their epaulets the cypher of his Majesty the Emperor Alexander I., so long as there shall be in those Companies one of the officers or soldiers who belonged to them on the 19th of November, (December 1), 1826.

"2. The generals about the person of his majesty, as also the aid de-camp general and the aid-de camp of his imperial majesty, shall continue to wear the same cypher. Brave warriors! preserve for ever the sacred remembrance of Alexander I. Let it be the terror of your enemies, the hope of the country, the pledge of your fidelity and attachment to my person. "NICHOLAS."

"St Petersburgh, Dec. 15 (27), 1825."

Accounts from Taganrog, of the 19th, are unexpectedly favourable with respect to the health of the empress.

Count Alopæus, the Russian ambassador, has called on the Russian subjects here to take the oath to the emperor Nicholas I. They are already informed, he says, by the public journals, that the grand duke Constantine persists in declining the throne, and that the Emperor Nicholas I. has ascended it, according to the law regulating the succession.

Hamburgh, Dec. 12.—The Russian minister here has called on the Russian subjects in this city to take the oath to Nicholas I.

Jan. 13.—The letters from St. Petersburgh of 31st received to day, confirm the statements, that since the criminal disorders of the 26th, every thing has returned to perfect order and tranquillity in the city. Every body is full of indignation against the rioters, who will not escape their just punishment. Wherever the emperor shews himself, the respected monarch is greeted with the most lively enthusiasm; all do homage to him with a sincere heart. The taking the oath in the military colonies at Novogorot has been completed in the greatest order.

Paris, Jan. 18.—The *Etoile* has informed us, that the independent Journals of Paris have caused the bloodshed at St. Petersburgh. This is an argument against the freedom of the periodical press. But can any man believe such nonsense? We know that a conspiracy is formed against the liberty of the press in favour of Jesuitism. By such measures the charter is finally to be destroyed. Let us hope the Society will escape this fresh danger, and that the congregation will not bestow on us the happiness of Spain.

Paris, Jan. 18.—The arrest of prince Troubeskoy excites curiosity. The passions of the demagogues may have penetrated into Russia, but cannot have reached him. He is of noble birth, an ample fortune, is married to the daughter of a French emigrant, and is the brother in law of M. de Lebzeltern, who was present at scenes at Madrid similar to what he has now been present at Saint Petersburgh. All these bonds connect M. Troubeskoy with the political system which governs the Continent. He could therefore have had no other motive for defending Constantine, than his respect for the oath he had taken, and his surprise at not being released from it by an authentic act. Nicholas says, in his manifesto, that he regarded it as a sacred duty to take the oath to Constantine; he did this duty, and all Russia also did it; and when the same voice imposes new duties and obligations on the whole nation, it is very natural that the nation should demand how the former were changed.

[*From the Drapeau Blanc of Wednesday.*]

News came yesterday to Russians of the highest rank, which announces that all the military colonies between St. Petersburgh and Moscow have taken the oath to the emperor Nicholas the First. It is almost certain that this example will be followed by all the others. According to the same accounts, the emperor Nicholas has made the following promotions on his accession to the Throne. [The list of names follows.]

[*From the Quotidienne of Wednesday.*]

Letters from St. Petersburgh of the 30th ult. received at Stutgard, by an extraordinary conveyance, state, that the prince of Troubotzskoi, who has been arrested in consequence of the tumult of the 26th, has been brought before a Council of War, by order of the emperor Nicholas. It is said that this prince, who was of the Staff of the Guard, is brother in law to the emperor of Austria.

A letter of the 29th ult. says, "the revolt which has broken out in the Moscow Regiment, appears to have ramifications.

"It is said that three generals have been arrested, and that they are about to be brought before a Council of War. It was not till after fifteen discharges of cannon, loaded with small shot, that the square which the factious had formed was broken. It is asserted, that before this event, a Colonel had been killed in the barracks, whither he had repaired to restore order.

"The number of individuals arrested up to this day, amounts to nearly 600. As for general Miloradowitsch, it is generally said here, that he fell a victim to private vengeance. An individual, with whom the general had previously had some difference, profited, it is said, by the tumult, to avenge himself with impunity, without being recognized. It is certain that the general was not killed by any of the military.

If we may credit some statements, premature, no doubt, the Coronation will take place at Moscow in the month of May, and Austria and Prussia, as well as the other monarchies of Europe, will send princes of their Royal Families to congratulate the emperor Nicholas on his happy accession.

This last circumstance, to which, perhaps, the departure of the prince of Orange has given rise, is, however, by no means probable. We besides learn from Brussels, that it is the lieutenant general Trip who is charged with this mission by the king of the Netherlands.

Hamburg, Jan. 6.

We have this day received, per an extraordinary courier, the very important intelligence of an insurrection having broken out in St. Petersburgh. The guards were ordered to swear allegiance to the emperor Nicholas, which they refused. The consequence was, that general Miloradowitsch and three other generals, together with the minister of War, were shot. The troops fought with artillery, and tranquillity is *said* to be restored, but it is very much doubted. We may expect to receive still further important news, as the army seems inclined only to acknowledge Constantine as emperor.

Ad amicum reducem

CHRISTOPHORUM CAROLUM RÖMER.

Ausus a patriâ poscere laudibus
Gloriam similem progenitoriis;
Recte dilapidatis tibi quæ, dedit
Cæca Diva, bonorum, (fuerat namque
Carolo puero nil patientiæ
Vivendi inglorie, pascere nec quibat
Sublimes animos otium amabile,)
Venisses tacitus? non ita, Carole,
Non divortia sic Musa mihi fecit.
Quid possis, sileo Non mea flectilis
Mentiri Dea, nec dicere quæ nondum
Sciat, inque animos quærere fastidit.
Quæ volet, renuat: vis tamen ingeni
Illo sufficiet, quo videam multa,
Queis ornent fragili tempora te lauro.
Venisti vehemens, nobilis arbiter,
Quid fas, quid que parum Deficient nunquam
Causæ vel tenui lumina de coelo.
Nam Deus Dominus. Cui facile et gratum
Patrono meliori auxilium ferre.

Vrij gevolgd naar het bovenstaand Latijn.

AAN MYNEN TERUGGEKEERDEN VRIEND

C. C. RÖMER.

Zoudt, daar g' U onderwondt, naar d'eerekroon te dingen,
Die in het Vaderland, naar oud gebruik en wys,
De blinde regts Godin, de schedels doet omringen
Van hun die 't perk betreen, betoonde vlyt ten prys,
Zoudt g' onbemerkt van daar tot ons terugge keeren,
Daar 't in uw prille jeugd, reeds bleek, dat ledigheid
En zonder naam of eer, het leven te verteren,
Eene eed'le ziel onwaard, U niet was voorbereid?
Neen, Neen, myn' zang Godin kon nooit onwaarheid spreken,
Z' is buigzaam, zacht van aard' maar walgt van vleyery
En oordeelt niet, aleer iets klaarlyk is gebleken,
Maar schort haar oordeel op; ik zwyg dus ook als zy.
Dan echter moet de krans, waarmee g' U zaagt vereeren,
Van uw vernuft en geest 't voldoende proefmerk zyn,
En wat ook d' uitkomst schenk' gy wildet wederkeeren
Als voorspraak in den nood tot hulp van groot en klein.
God, onzer aller Heer, doe 't nimmer U ontbreken
Aan licht en moed of kracht, wen gy voor waarheid pleit,
Voor dien toch, wie hem eert, en d' onschuld voor durft spreken,
Is 't Opperwezen goed, en steeds tot hulp bereid.

Curaçao den 14den Maart 1826.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Feb. 6.

The King of Portugal and his Treasures.—The king of Portugal is known to have the largest and most valuable collection of diamonds of any monarch in Europe, besides an immense treasure in bullion, gold dust, plate and specie. He himself is not aware of the extent of his wealth, as he trusts the care of it to no one, but has it packed up in boxes, which are deposited in the safe recesses of the rooms he occupies.—This treasure has been accumulating for many years, and when once packed and sealed up, has seldom been disturbed. His valuable diamonds have been almost inseparable from his person, and accompanied him, when, two years ago, he sought shelter on board the English men of war. A large portion of valuables came into his possession when he declared his mother a lunatic; and ever since, the choice produce from the gold and diamond mines in Brazil has fallen to his share. Of his own he spends nothing, although the nation pays dearly for the support of his kitchen, which, from the number of the hangers on, is said to cost 1000*l.* sterling per day. He himself is an enormous gormandiser, and no one, not even his sons, sit at table with him.—He is extremely fond of rice, stewed with ham, poultry, game, sausages, spices and a variety of other ingredients, and always eats this dish with his fingers; indeed this is his usual custom with most other dishes. Good eating, his devotions, and the safety of his wealth, are the only cares he has upon his mind. Several royal families in Europe have some peculiar disorder or other; and this is the case with the House of Braganza. They have swellings or tumours in the knees, and hence few of them are seen in silk stockings; at least, this is the case with the males, who generally wear wide trowsers. The emperor of Brazil, although an extremely active and healthy youth, usually wears long boots, *a la Frederic*, and it was noticed, that in a fine full length portrait, recently drawn of him in Rio de Janeiro, he was represented in his imperial robes, with an immense pair of jack boots on, reaching considerably above his knees. He is a great rider, and seldom meets with an aid de camp, or dragoon, who can keep pace with him on a journey. The whole of the family are indeed distinguished for their good riding.—Lately, some horses of the finest breeds, and highest prices, were sent out to him from London, and he mounted the most spirited of them the moment they were landed from the ship.—There cannot, in fact, be a greater contrast than that between father and son, both in habits and disposition. The latter, previous to his marriage, was only allowed by his father about three hundred pounds per annum, and, after he had a wife for some time, he had only eight hundred pounds. Nevertheless he contracted no debts. The father, when he went from Portugal to Brazil, collected every thing valuable he possibly could, and took the whole over with him, under the pretext of preventing it from falling into the hands of the French. When he left Rio he did precisely the same. Scarcely a plate or knife and fork were left in the palace. He left debts to a considerable amount, due to the bank, as well as to private individuals, all of which the son has paid, even when the war was carrying on. The latter is extremely moderate in his expenses, and lives in a plain manner, although if he were to cultivate the estate of Santa Cruz alone, he would have an immense private revenue. This property formerly belonged to the Jesuits, and when they were expelled, great improvements were made upon it. It is upwards of 30 leagues square, highly fertile and extremely picturesque. His great delight, however, is in fine horses, reviews of troops and field sports. He is often without money at his immediate command.

If, as the French papers tells us, there is a secret article by which the crown of Portugal is ceded in favour of the second son, we would ask. What is to be become of the immense wealth the father must leave at his death? He was fifty nine last May, and his appetite and bodily infirmities do not promise a long life. As before stated the amount he possesses in bullion and specie cannot be estimated, but it must be immense. The large star and cross which he wears, as sovereign of the knights of the order of Avis, Christ, St. James, etc. are composed of a number of diamonds of the first quality and water, estimated together at four millions sterling. Besides these, he has a number of other less valuable jewels, ornamented with which he had his daughters appear on public occasions. When at Rio, the king made a present of a brilliant head ornament to the image of St. Sebastian, the patron of the Brazilian capital, the centre diamond of which was valued at 100,000 sterling. It is generally understood, however, that he brought this rich present back with him to Europe, perhaps also to prevent it from falling into undue hands. Whilst the Saint enjoyed it, although it was only worn on the day of his festival, and then under a strong guard, it was a great point of attraction, and numbers flocked to the church, and were dazzled by its brilliancy. The king also inherited from his mother the largest diamond known in the world. In size it resembles a hen's egg, and in 1746, was sent over from Brazil. It weights 1,680 carats, equal to twelve and a half ounces, or one pound, two and a half ounces troy weight. By the Portuguese lapidaries it is estimated at the enormous sum of two hundred millions of pounds sterling. Indeed, on such a stone no value can be set. The French lapidaries rate it at one million, 300,000,000 of French livres. The English and Dutch lapidaries value it at 56,787,500*l.* sterling. The Brazil diamonds are neither so hard nor so brilliant as those brought from Soolempoor, and other places in the East Indies. They are, however, more transparent, and usually sold ten per cent. cheaper than those obtained from the East Indies.

The following statement of the largest diamonds known in Europe, will show the comparative size of that in possession of the king of Portugal.

	Carats.
Emperor of Russia, one.	106
King of France.	136
Grand Duke of Tuscany.	139
Great Mogol.	279
King of Persia.	493
King of Portugal.	1,680

It may again be asked, are all these brilliants, which for so many years have been the admiration of the foreigners, who have had the opportunity of seeing in Lisbon, and were originally obtained in Brazil, destined, at no distant period of time, to return thither to grace the diadem of the modern empire in the New World? If so this is one of the curious results attending the emancipation of the Western Continent.

February 14.

GREECE.

The news from Greece begins again to be highly interesting. Several important advantages have lately been gained to the cause of independence. The siege of Missolonghi, it is already known, was finally abandoned in the middle of October and Keraiski had subsequently attacked the Turkish encampment in that neighbourhood, with brilliant success, and carried off a rich booty and many prisoners. By the German papers it appears that the Turkish commanders had quarrelled, and that Jossuff Pacha had been disgraced for not properly supporting the Seraskier, Redschid Pacha. Meanwhile victory attended every enterprise of the patriots General Gouras, with some others under the orders of Constantine Bozzaris, having resolved to drive the Turks out of Salona, attacked them in their quarters, and, after killing a great number of them, compelled their advanced posts to take flight, leaving in the hands of the Greeks all their artillery, munitions of war, and baggage. This achievement recovered Salona and its inhabitants were returning to their dwellings. This event had excited the enthusiasm of the Greek population, and, under these circumstances, the military chiefs of Missolonghi had resolved to send for such assistance as would enable Bozzaris and Gouras to attack the camp of Redschid Pacha on every side at once, and destroy it. The troops required had been furnished and were proceeding to join their comrades when the last advices came form Missolonghi

In the Peloponnesus nothing had taken place since the arrival or the Egyptian fleet. Every precaution had been adopted by the Greek government in defence of the public safety. Hydra, Spezzia and Psara had been fortified, and the people of Candia had been supplied with every thing necessary to their maintenance against the enemy. The regularly disciplined regiment formed at Napoli di Romania was increasing daily, and Colonel Fabvier was organizing another regiment at Athens. At Gastouni a regular body of cavalry was forming under the directions of the Neapolitan general Rosarol. The Greek general Sofini had enrolled himself in the regular army, and all the prejudices at first so strongly felt against the introduction of regular discipline, were at last disappearing: the success of the Egyptian force under Ibrahim Pacha having quite convinced the Greeks of the necessity of conforming to the advice of their military friends. The government have lately manifested great jealousy of the French officers who were assisting them. The intimacy subsisting between the French government and the Pacha of Egypt has probably led to this feeling. From whatever cause however, it may have arisen, it is carried to an extreme length. Gen. Roche and all other Frenchmen were suddenly dismissed, and lieut. col. Arnault, who had just arrived with twenty artillerists and all the materials of a cannon foundry, had suffered the mortification of having his services rejected.

Fiscaal's Kantoor, den 17den Maart 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 16 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.